

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OOROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2338

BARCELONA, DIJOUS, 3 AGOST DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SENYOR
D. PERE RENOM Y RIERA
Excalcalde de Badalona, expresident del Lligat Roca y Pi
y president honorari del C.F.N.R., de la mateixa ciutat
HA MORT, HAVENT REBUT ELS AUXILIS ESPRITUALS
(R. P. D.)
Sos afilits esposa donya Coloma Amigó y Barriga, fills Agnà, vídua de Soler, Ramona, Coloma, Josep, Pere, Maria, Ramon y Joan, pare polític don Jaume Botey y Garriga, germana Joaquina, oncles polítics, cunyats, nebots, cosins y demés parents y el C.F.N.R., al participar a sos amics y coneguts tan irreparable perdua els supliquen tributar un record a la seva memoria y se serveixin acudir a la casa mortuoria, plassa de l'Oli, número 7, avui dijous, a les sis de la tarda, per acompanyar el cadavre a la parroquia de Santa Maria, y d'allí a sa darrera estada.
No's convida particularment
Els funerals se celebraran demà divendres, a les nou del matí, a la mateixa Parroquia.

Vichy Catalan

BALNEARI DE PRIMER ORDE. — TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE —
Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona). Telèfon de la xarxa de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona. Distància de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores, 30 m.; en tren correu, 3 hores. Aigües minero-medicinals, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonat-sodiques. Sense rival per al reuma, la diabetes, y les afeccions de l'estómac, fèrge y melis. — Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependències.
Administració: Rambla de les Flors, 18, entressol. — Barcelona

EL SENTIT DE PERFECCIÓ

En un concurs de «Pensaments» que fa cosa d'un any va organitzar un periòdic de Berlín, va esser premiat un «Pensament» més o menys y en essència venia a dir això: «Se diu que tot començament es difícil; però es molt més difícil l'acabament de les coses.» Si el començar una cosa es més fàcil que no pas acabar-la.

Quan començem una cosa es generalment a impuls d'una decisió, de vegades heroica, però es qüestió d'un moment no més, es qüestió d'un esforç que per gran que sigui es promptament verificat. El començament d'una obra qualsevol es un moment d'inspiració en que l'esforç del voler va ajudar per tot l'impuls inconscient y sentimental del nostre esperit enamorat de la visió de l'obra abans de portar-la a la realitat. Però continuar, acabar una cosa començada, heusquí lo difícil, heusquí una empresa en que no es qüestió d'un moment y prou, en que no es qüestió solament d'un «fit i fora», sinó que depèn absolutament de la perseverança de la voluntat, això és, d'una llarga i interminable sèrie de moments heroics, de victòries sobre la pròpia inèrcia. Els grans homes, podríem dir, són aquells que saben acabar les coses. Car malauradament les obres humanes no naixen totes armades en un instant del cervell de l'home com Minerva del cap de Júpiter. Adué en el terreny de l'art en que sembla que les obres són filles d'una inspiració inconscient de l'artista, hi ha un procés llarguíssim d'esforços de voluntat, desde la concepció fosca de l'idea en el fons subconscient de l'esperit creador fins al moment suprem en que l'artífex després d'haver donat el darrer cop de martell en el bloc de marbre diu a la seva estatueta: «Parla!» expressant el seu darrer inassolible tubel de perfecció.

Una educació conscient de la part moral de l'home ha de saber ensenyar la disciplina de la coordinació d'una sèrie de petits esforços dirigits a un mateix fi. Aquesta coordinació suposa constància, suposa perseverança. El saber començar les coses no pot esser propiament objecte de cap disciplina ni mètodo. Aquell sabrà començar una cosa qui tingui facultat innata per aquesta cosa. Y es que, com diu Tyndall, «l'acabament d'un treball té un valor moral altíssim: un treball enllestit es com un cop d'esperó per un altre treball ulterior. Per això l'educació hauria de tenir ben present aquest valor moral que hi ha en el saber acabar un treball, y tindria d'ensenyar l'esperit de l'infant en aquesta difícil disciplina del «continuar y saber acabar les coses començades», y desavensar el vicí moral del «fer les coses a mitges».

Per les coses a mitges... No hem senyalat amb aquestes paraules un dels que podríem dir vicis nacionals, vicis representatius de la gent ibèrica? Girar la vista allí ont volguem no veurem més que coses fetes a mitges; Espanya, tot Espanya no és més que una civilització a mitges. De bells començaments prou n'hi ha hagut en la nostra civilització. Els fonaments han sigut po-

MANUEL DE MONTOLIU

ECOS

LA Societat d'Atracció de Forasters publica una revista mensual dedicada als senyors turistes, molt pulcrament tirada, però tan lamentablement dirigida, que es de plànyer estigui en mans tan groliers—siguin de qui siguin—una publicació, intermediària entre'l nostre esperit y les nostres bel·leses y la gent que desitjarem vingués a visitar les coses barcelonines.

En la revista d'aquest mes apareix una portada taurina. Un brau enfonsa les banyes en el ventre d'un cavall. A sobre d'aquest, un picador se contorsiona en grotesca violència, i a un costat un torero, obre, salvador, la capa. Per dintre se veuen fins a sis fotografies y un article, que encara que està segurament escrit per una ploma catalanista, es digne d'esser firmat per un revisor taurí. Y com a títol general, aquest: «La festa nacional».

La Societat d'Atracció de Forasters, neura procurar que la seva revista fos una gràfica desfilsa dels nostres paisatges, de les nostres cases, del nostre art tradicional y modern, de les nostres costums, no les importades y viscudes per una reduïssima minoria, sinó les típiques costums catalanes, amb més valor per a un turista que no

pas les barbres festes supervivència de les velles violències espanyoles.

No estaria demés que les plomes púdiques dediquessin an aquesta manera d'atraure forasters, a tall de Màlaga o Sevilla, un comentari de reprovar, perquè un xisto droliàtic, serà immortal, però ho es tant una estampa en la qual domina Barcelona vinguin carnaves de turistes, pera veure com la banya d'un brau treu del ventre d'un cavall els budells, a l'igual que un prestigiatador d'un barret les clàssiques cintes de color.

LA Societat Catalana d'Edicions, ha adquirit dos nous llibres. Un den Lluís Nicolau y d'Olivier, títol «Estudi sobre Bernat Metge», y un altre den Josep Carner, «L'obra den Verdaguera».

HA estat otorgada a la Companyia general de Tramvies la concessió del tramvia que anirà desde la plassa Major de Sarrià, fins al convent de Pedralbes.

Una notícia burocràtica? No, no, una notícia deliciosa. Perquè Pedralbes, es un dels bells recons de Barcelona. En el seu convent, com floreixen les llegendes cavalleresques y cristianes! Pera situarse fora del segle, un cap-vespre de Pedralbes, es sempre propi-

ci. Cauen lentes y cristallines les compandes del monastir, una font imposa silenci amb el seu xiuixueig monòtonic, aixequen al cel les seves austeritats els xipresos, y l'ànima somia amb una monja tota blanca y pura: «Dofes l'ins del alma mia...»

El tramvia posarà soroll ciutadà, en el dels ascetisme d'aquell recó. Però, y què? Eça de Queiroz, que tan sentimentals escriptures va fer contra'l projecte del ferrocarril de Palestina, acabava una de les seves divagacions, així, poc més o menys: «Si en un costat pera travessar la terra santa se'n oferís un incòmode vagó de tercera y a l'altre'l seguia el mateix de la reina de Saba, amb les seves tendes de porpra, amb els seus parausos meravellous, amb els seus elefants y camells, guarnits com cavallers, amb totes les seves magnificències llegendàries, ja, senyors, vil egoista, agafaria'l vagó de tercera.»

Y per què no? Pera anar a somiar, el tramvia es un bon veí, perquè pera sentir, no hi ha necessitat d'espantarse les sabates o de ferse malbé's peus. Quin cristià, quin admirador dels miracles de Sant Jaume, aniria avui, a peu, amb guaito y sapa de pelegrí, a Compostela, seguint amb els ulls, el camí celestial de Santiago?

ANOMALIES

Surten dels nostres ministres coses tan fetes cap per avall que hi ha vegades fan creure que o són productes dels seus somnis o que a Espanya posen als ministres als homes més ineptes pera pensar y pera fer cap obra, no ja que valgui la pena de comentar-los per la seva transcendència, sinó que ni siquera representi una reglamentació o millora sobre lo ja legislat. Jo crec que els ministres sols se proposen fer que's parli dels ells, y com que's veuen impotents pera fer que això sigui degut a cap obra de mèrit, tiren avant y en lloc de corregir abusos sobre alguna cosa ja establerta o reglamentada una altra que la seva confusió desconfusa fa que sigui un cap de cent boques per qui poden entrar tots els favors dels cecics, mentres amb dutes doctores de consideracions se nega l'entrada als qui, tenint tots els mèrits, els hi falta'l més poderós dels que serveixen avui a Espanya, l'honra tot poderosa d'un polític d'altura, s'entretenen publicant reals decrets, amb els que calen tot lo fins ara existent, en lo qual, si bé hem de concedir que hi han molts defectes, hem de reconèixer també que hi ha quel-

com d'aprofitable. Aquesta es la tasca seguida pel senyor ministre d'Instrucció Pública en el real decret del 7 de juliol. Ell sabia que en les oposicions hi han mil maneres de burlar la justícia y que tot un senyor ministre se veia moltes vegades obligat pels seus acreedors polítics a forçar la roda cap a determinada cantonada que's presentava, perquè ja per endavant li havien assegurat la plassa. Doncs, manera d'evitarlo; suprimir les oposicions, deixant tan sols pera proveïres d'aquesta manera un 25 per 100 de les més petites d'aquelles canongies que, cap home que's vagi amb un xic d'ales, ha de voler molestarse pera conseguir, ni cap minat dels polítics ha de voler, com a compensació de cap mena.

Sab, el senyor ministre, que representa suprimir les oposicions en un temps que tant se discuteix la capacitat del mestre? S'ha fet ben bé càrreg de lo contraproductiu que ha d'esser tal supressió? Quin estimul queda ara als mestres pera posarse a l'altura intel·lectual que les circumstancies actuals requereixen? No vulgui pas creure que sigui a les Normals ont els mestres s'han de posar an aquest nivell. Recordo que fa tres o quatre anys va donarse ja la nota de «sobresaliente» en els exàmens de revalida a un fulano que havia tingut la mateixa nota en quasi totes les assignatures y en dits exàmens al preguntarli un dels professors quin era'l ritm que passa per Viena, va respondre, el Sena. Llavors el catedràtic, buscant una pregunta semblant pera pogues quedar bé, va preguntar-li quin es el que passa per Sevilla y va respondre, l'Ebre. «Risum teneatis», tractantse d'un normalista que de les 18 assignatures que entren en el curs elemental va tenir quinze o setze sobresalientes, y a qui l'examen «lliure» que he transcrit li'n va valdre encara un altre? Si per mostra basta un botó, amb aquest bé, prou el senyor ministre pera que desconfi, si s'havia arribat a creure que de les Normals surrien homes capassos de mantenir la reputació del mestre a l'altura que convindria.

A les Normals el 90 per 100 sols va a buscar la legalitat pera exercir el títol obtingut, la major part de les vegades, gracies al favor o al cor missa bo dels professors. De manera que'l senyor ministre, amb el propi, sens dubte, de dignificar (!) al magisteri, ha tret les oposicions que eren l'únic mèrit amb que'l mestre—o al menys la gran majoria—se posaven al nivell intel·lectual que la seva professió requereix. Ha posat, en canvi, pera escalar els alts llocs del magisteri una sèrie de focs artificials que'l moro més ignorant, mirantse tan sols Espanya desde l'altra banda de l'estret, veuria que allò es impossible a Espanya.

Amb aquests procediments, la joventut que se caracterisa per la seva activitat y per la seva fe, queda condemnada a podrirse de fàstic en petits pobles, ont per grans que siguin els seus entusiasmes y els seus anhelos, han d'estrellarse contra l'ignorancia y les necessitats de la vida rural. Què pot esperar, doncs, el senyor ministre de tan destinat decret que no sigui el descòrdit del magisteri, precisament ara que convindria rodejarlo d'una dignitat y prestigi grans pera posarse al davant d'aquesta invasió francesa y d'altres que sense esser francesos, ni mestres, s'estan enriquint amb l'ensenyansa, mentres els mestres públics y privats estan passant una vida crítica, gracies a la moda que fa que'l nois que poden pagar vagin als convents y al descòrdit que'l mateix ministres els hi busquen? Pobres mestres! Si no arriba un dia que, cansats de queixarse y d'exclamarse, al veure que'l ministres no's amparen, ni els escolten en els seus justíssims precs sinó que, al contrari, sols pensen en molestos y esclavissos més cada dia, revestintse de la seva pròpia dignitat no's solidaritzen renunciant totes les plasses, pera que així quedi més lliure l'acció d'aquells remats de «curanderos» de l'ensenyansa que, enriquintse amb la mateixa, procuran malat tota iniciativa professional que no confini de cap manera; que'l ministres tenen amb ells compromisos amagats y pera complir amb ells han de legislar contra vosaltes. Si tan fàstic els fan els mestres, que'l supprimeixin d'una vegada y que posin an aquella gent per mestres de real orde. Llavors tindran obligació de legislar bé y donaran ocasió al poble d'escoltar entre uns y altres. Dos dies s'esperen amb anhel; el que això se fassi o el que bé's legisli. Ambdós han d'esser bons pels mestres.

PERE BOLIART

Juliol de 1911.

SPORTULA

La selecció de les festes catòliques

Petita sportula teològica. La supressió de festes, acabada d'ordenar per Pius X, es curiosa com a expressió del sentit actual de l'hiperchulisme, o sia, pera els profans qui no coneixen tal paraula, el culte a la Mare de Deu.

Totes les festes dedicades a la Verge són suprimides com a diada especial y transportades al diumenge posterior, excepte dues: l'Immaculada Concepció y l'Assumpció.

L'origen del culte a Maria va esser um

adherencia accessoria del culte a Jesús. Les festes consagrades a Maria eren festes relacionades amb la vida de Jesús, en que intervenia sa mare com a tal mare, y no subjectivament y amb independència; no com a deessa catòlica ni com a feminació de la divinitat o divinació de la feminitat, sinó com a personatge circumdant del Crist. Però l'evolució del catolicisme y el seu progressiu apartament del protestantisme han tingut com una de les capitals formes l'exaltament de l'hiperchulisme. Y avui, quan una selecció de festes obliga al papa a suprimir les menys considerables, queden sols com a commemoracions de la vida mariana les dues més personals de la Verge, les dues més independents de la vida messiànica: l'Immaculada, el darrer dels dogmes, qui no té cap relació necessària amb la divinitat de Jesús, y l'Assumpció, qui ni tan sols es encara dogma, a pesar de les súplices repetides de molts catòlics ingenuos, qui deuen creure que la declaració d'un dogma pot ferse com una mercé, atenent a les sollicituds dels fidels, sense tenir pera res en compte la realitat de la cosa definida... Hi ha aquí un símptoma ben expressiu de la decadència catòlica, un símptoma paral·lel a les idolatries literàries y plebeies del Cor diví, de les Verges de pedra miraculosa o de les imatges hidroterapèutiques.

Mentres no seran ja festa excepcional els records dels dies evangèlics, plens de vivència poètica, com la Candelera, o l'Anunci y Encarnació, o la Nativitat; mentres l'institució de l'Eucaristia no tindrà el dia triomfal del «Corpus» després del dia passional del Dijous Sant, l'Assumpció y la Puríssima, dogmes de decadència, súplices de teologia agnòstica, s'erigiran com a jornades úniques davant la cultualitat mecànica d'uns fidels, molts d'ells incapaces de comprendre la representació d'aquells dies simbòlics.

Així la litúrgia catòlica va allunyantse cada dia més de la simplicitat evangèlica, única qui podia conservar pera les multituds reverentes l'aroma de la flor primitiva.

FOSFOR

Dr. Serrallach *Vies urinàries*
12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovelanas, n.º 9.

L'enterrament den Vallés y Ribot

HOMENATGE Y JUSTICIA

L'enterrament den Vallés y Ribot ha sigut una prova eloqüent de les moltes simpaties que havia sembrat en el seu pas per la vida el vell lluitador republicà. Ha sigut també un homenatge a la rectitud d'un home que en tota la seva llarga carrera política fou sempre un model d'honradesa.

Y això ha d'esser un exemple y un consol pera tots els homes que lluiten en la vida pública. Podran equivocar-se, podran esser desitjats els seus acats, podrà insultarlos l'adversari, podran desconèixer els mateixos amics y correligionaris; quan ve l'honra suprema de la gran justícia, si han sigut honrats, si han obrat sempre amb recte conciencia, tothom se descobrirà respectuosament al pas del seu cadavre, y les multituds ciutadanes s'aglutinaran al seu volt, tribut de la conciencia colectiva a l'exemple d'una vida honorable.

Llavors amics y adversaris reconeixen a l'una les dots del finat y tots li fan homenatge si altre no del seu respecte. Aquest ha sigut el cas den Vallés y Ribot. Si se l'havia combatut en tot el llarg curs de la seva vida pública! Però com que ningú podia acusarlo d'haver fallit als dictats de la conciencia; com que no podia dirse que hagués negociat amb els ideals; com que era públic que havia sacrificat els seus interessos personals a la cosa pública; com que la seva honradesa era immaculada, ha vingut la seva hora darrera y Barcelona li ha fet el comiat que's mereixia.

Descansi en pau el vell lluitador republicà! Entorn y darrera del seu cadavre tota una ciutat, tot un poble ha donat fe del seu desinterés, dels seus entusiasmes, de la seva honorabilitat absoluta. Serveixin de exemple y de consol la seva vida y la seva mort, en les amargors de les lluites polítiques.

A la casa mortuoria

L'ora en que havien de sortir pera sempre d'aquella casa hospitalària que en moments solenns de la nostra política s'ha convertit veritablement en el Parlament de Catalunya els restes del plorat president de l'U. F. N. R., anava acostantse. Y ja ho deia a la vista dels vianants, el grup de curiosos que desde les tres de la tarda s'havia estacionat davant de la casa de l'inolvidable patri i que de moment en moment anava engroixint, malgrat l'horrorosa calta que queia.

A les quatre nosaltres pujàrem a la casa mortuoria. A la porta d'aquesta el parent

del finat don Pau Barbé, són entranyable amic don Conrad Roure, els passants del senyor Vallés, senyors Ridaura, Isern, To y Flaquer y altres amics de la família, anaven rebent als que acudien a donar el darrer adeu al patri inolvidable.

Tota la casa estava plena de corones. N'hi havia arreglades en l'ampullissim passadís, en les cambres, sobre les taules y cadires, a tot arreu. En la cambra mortuoria, ont la dolorida vídua volgué permanecer fins al darrer moment, se tingueren de posar uns sobre les altres pera que hi poguessin cabre.

Materialment el fèretre apareixia colgat sota un munt de flors. Unicament a través del vidre de la caixa podia veure's la testa del patri, a la qual la mort no havia desfigurat encara les seves enèrgiques faccions.

Mentres tant anava arribant gent y més gent... Les cambres s'omplien, l'escala se omplí y arribà un moment en que ja no's podia passar del vestíbul de l'escala. La calor era asfixiant; l'emoció se reflexava en tots els rostres.

Tanta gent s'aglutinà en la mansió de l'inolvidable home públic, que arribà un moment en que la família y els amics íntims tingueren que suplicar que no permanessin en la casa més que aquells que per haver-hi de romandre.

Y a cada moment anaven arribant també més corones y telegrams d'arreu de Catalunya associantse al dol de la nostra honrada Democràcia per la perdua irreparable.

Cap allà a les cinc de la tarda arribà la carrossa en que havien d'esser portades a sa darrera estada les despulles del patri. Tot seguit se feren els preparatius pera organitzar la presidencia del dol, seguites les disposicions preses de comú acord per la família y el Consell de l'U. F. N. R.

Les autoritats — governador, alcalde, president de l'Audiencia, fiscal, jefe de la policia — s'esperaven a baix a la porta de la casa, en vista de l'impossibilitat d'arribar a dalt del pis.

Se sentia el remoreig de la multitud que esperava a l'ampullà Rondan... y arribà el moment dolorosíssim, fonament comovedor.

Després de treure totes les corones y de posar-les en els cotxes preparats, els empleats de l'agència funeraria entraven a la cambra mortuoria y deixaven caure sobre'l crestatll la tapa del bagul, desapareixent de la vista dels presents el cos exànim del patri.

La trista cerimònia fou complintse entre plors y escenes tristíssimes. Fou precís treure de la cambra quasi a la força a la vídua del patri, a la qual pretenien inútilment aconsejar senyors de l'armistia de la família. Molts vells amics del finat tingueren de cobrirse la cara, pera no deixar veure les llàgrimes que abundantment rajaven de llurs ulls.

Però... era precis, y el fèretre fou tret de la cambra y en brassejos de encarragats de tan trist servei passà pera sempre més la porta de l'hospitalària mansió y aparegué, seguit del dol, a la vista de la multitud recollida devotament, tothom descobert.

L'aspecte del carrer

Amb tot y estar anunciat l'enterrament pera les cinc de la tarda, abans de les quatre una grossa gentada començà a acudir a la ronda de Sant Pere, davant de la casa mortuoria. La gent anà augmentant y a quarts de cinc ja era impossible el trànsit per aquella ampla via.

Els tramvies de circumvalació havien de fer a pas moderat la seva marxa en aquells tros comprats entre les plasses de d'Urquimona y Catalunya. Un bon nombre d'urubans a les ordres del seu jefe senyor Ribé y de l'oficial senyor Merino; de municipals a les ordres del senyor Mendiola y de policies al comandament del senyor Millán Astray auxiliat per diversos inspectors, procuraven contenir el públic que s'apinyava a la porta de la casa número 5, residencia del que en vida fou l'illustre president del Consell general de l'U. F. N. R.

A tres quarts de cinc arribà la carrossa mortuoria, tirada per vuit corcons amb sos palafrans vestits a la Federica. Més tard arribaren quatre parelles de la guardia municipal montada, a gran gala, la qual evolució davant la casa mortuoria fent retirar el públic que s'hi estacionava.

Ja en quasi les cinc quan entrà a la casa mortuoria el president accidental de l'Audiencia senyor Cereceda, fent-ho després el fiscal senyor Rives. Passada poca estona y en l'automòbil de l'alcaldia hi comparegué l'arxibisbe accidental don Josep M. Serrallach, y encara anaven entrant personalitats conegudes: el governador interí, el president de l'Unió Federal Nacionalista Republicana; Roig Rovina, pels regidors de l'Esquerra; Gironella, pel Centre Republicà Federalista; Pere Salas, per la premsa d'Esquerra; Pi y Suñer, per la joventut F. N. R.; Salvatella, pels diputats esquerrans; Ridaura, pels advocats passants del difunt, y Turro, diputat provincial de Girona, pels correligionaris de tot Catalunya.

En aquest moment el trànsit de tramvies y cotxes queda totalment interromput. Els balcons de les cases de la ronda estan tapats de gent, especialment senyors.

A un quart de sis se fa un silenci solemne: de la porta de la casa mortuoria treuen el fèretre, que va seguit per una pila de persones... Tothom se descobreix. El fèretre es posat a l'hermosa carrossa y la comitiva se disposa a posarse en marxa.

En marxa

Cau damunt la ronda y plassa de Catalunya, un sol abrassador.

Una parella de municipals montats, obre la marxa que's fa dificultosa per entre aquella multitud apinyada. La carrossa arrenca entre el silenci de la gentació que ho presencia y escoltada a banda y banda per dos masers de la Diputació y dos dependents del Col·legi d'Advocats, tots de gala. Amb dificultats se pot formar el dol, puig l'aglomeració de la gent impossibilita tot moviment.

Damunt la caixa s'hi col·loca una preciosa corona ofrena de la senyora Viuda Vallés, donya Rosa Puig del Campo. Del fèretre pugen deu gasses que recullen representants diversos que ja anomenarem. Darrera la carrossa van els tres dols y darrera una multitud enorme, que no baixaria de sis a vuit mil persones. Cloïen la comitiva's l'andós amb les corones y tres parelles de la guardia municipal montada.

Les gasses

Les deu gasses que penjaven del fèretre, eren recollides pels senyors següents:

Mer y Gudi, per la família; Roig Armentgol, per la minoria federal nacionalista republicana de la Diputació Provincial; Conrad Roure, pel Consell general de l'Unió Federal Nacionalista Republicana; Roig Rovina, pels regidors de l'Esquerra; Gironella, pel Centre Republicà Federalista; Pere Salas, per la premsa d'Esquerra; Pi y Suñer, per la joventut F. N. R.; Salvatella, pels diputats esquerrans; Ridaura, pels advocats passants del difunt, y Turro, diputat provincial de Girona, pels correligionaris de tot Catalunya.

Els dols

Aquests eren tres: L'oficial, format pel governador interí senyor Die, l'arxibisbe accidental senyor Serrallach, el president interí de l'Audiencia senyor Cereceda, el fiscal senyor Rives, el diputat provincial senyor Salvaterra y els delegats del Col·legi d'Advocats senyors Amadeu Hurtado y M. Trias. Seguida després el de la família, format pels cunyats del finat don Josep y don Felip Puig del Campo, els cunyats don Joan Gubern, don Josep Pujol y Brull y don Pau Barbé, els nebots don Joan Lladó y Vellés, don Joan, don Santiago y don Lluís Vallés Marrañach y don Santiago Rovira Valls. Finalment venia'l dol polític, presidit pel vicepresident del Consell general de l'U. F. N. R. don Jaume Carner, a qual feien costat els senyors Corominas (E. y P.) y Bastardas. Encara, darrera, hi anaven els passants del difunt senyors Isern, Batalla, Flaquer y To (acompanyant aquest darrer del seu pare y germà).

Persones conegudes

Y es tasca pesada, difícil poguer donat noms de persones conegudes d'aquelles es

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON
Y TELEGRAF)

Madrid, 2, 10 matí

Colladó a Bilbao

Bilbao. — Aquesta nit ha tornat de Lourdes una peregrinació basca que venia composta de catòlics nacionalistes. A l'arribar han donat visques a Euzkaria. Uns quants joves que eren a la estació, constataren amb visques a don Jaime. Com de costum hi hagué garrotxades entre els dos bandos, resultant ferits de pronys reservats dels dos contendents. Intervingué la guàrdia civil, enduent-se detinguts a tres subjectes que's distingien per l'ardor en repartir cops.

Biografies don Vallés y Ribot

«El Liberal» y «El País» publiquen el retrat i biografia de don Vallés y Ribot, dedicant-li uns elogis y recordant que en Pi y Margall deia d'ell que era un orador portentós, sobre tot quan parlava de l'altre llum. «El País» diu que l'unió amb el finat una antiga y veritable amistat, superior a tot el seu sentiment polític. Era alimant de la joventut, encoratjava a dirar als joves, desobediència són en Salazar, en Laporta, en Lluhi y en general tots els joves federals catalans. Era senzill y bondados en el seu tracte, incorruptible en la moralitat entusiasta de la Federació y de la República, tan bon català com espanyol.

La «Gaceta»

Publica: Decret aprovant el plec de condicions per a contractar per concurs públic la venda en comissió de l'argenteria que produïren les mines d'Almadén, pel període de deu anys, a comptar desde primer de janer de 1912. Decret resolent expedient d'assimilació de la indústria de segurs sobre malalties. Altres sobre nomenament d'agents especials de l'Associació general de fabricants de sures. Declarant que'l terme mitjà del canvi de francs en el mes de juliol pròxim-passat ha sigut el de 830 per cent. Disposant el nomenament de una Junta per al compliment de la llei en virtut de la qual s'han de reorganitzar les Cambres de Comerç, Indústria y Navegació. Circular interessant dels governadors donant notícia de les vacants de secretaris y comptadors de la Diputació y queres dels Govers, si hi fossin, així com de les comptadures dels Ajuntaments de la província. Disposant que per l'enginyer que d'obres públiques de la província se procedeixi a formar la relació que disposa la llei de supressió del planol general de carreteres de l'Estat.

Madrid, 2, 2 tarde

Mides sanitàries

Avui ha celebrat una extensa conferència el senyor Canalejas y el delegat regi del Canal de Isabel II, per examinar l'informe emés per la Comissió encarregada de fer una inspecció en el canal del Lozoya. Segons aquest informe, l'estat de les aigües que consumeix Madrid es puríssim y les obres que's fan en el canal garanteixen la seva salubritat. No es, doncs, de temer que constitueixi un perill per la salut pública, de tal manera, que ni fins en el cas d'invasió del cólera es de temer el contagi per aquest mitjà. De Marsella hi ha notícies oficials de haver desaparegut el cólera, notícia que confirma particularment nostre consell en aquella població. D'Itàlia, en cambi, les notícies relatives al cólera són iguals o pitjors.

El tractat amb Cuba

Segons ha manifestat el senyor Canalejas el Govern té ja estudiat quant se relaciona amb el tractat amb Cuba y les concessions que la Tabacalera pot fer com a màxim. Espanya va an això fins ont se pot anar. Les peticions de Cuba que'l Consell de ministres ha examinat detingudament, són inadmissibles. Sembla que responen al propòsit de no arribar a res concret. Y en efecte — ha dit el senyor Canalejas — mentre predomini allí la influencia tanqui, no farem res. Aquest problema de nostres relacions comercials amb Cuba es ara més complex, per haverse barrejat en ell una rendia de l'Estat.

Les vagues

La vaga de fundidors de Madrid tendeix a agravarse perquè els patrons han anunciat al Govern que'l dia 4 declararan el «lock-out». Amb aquest motiu quedaran sense treball uns mil obrers de l'ofici. Amb tot, el senyor Canalejas se mostrava avui optimista, tenint esperances d'arribar a una solució ràpida y satisfactoria. També a Santander ha sorgit un altre conflicte, segons comunica aquell governador, entre els carregadors y descarregadors del moll. Sembla que'l motiu de la vaga es la desavinensa entre les dues societats que allí existeixen d'aquest ofici.

Madrid, 2, 415 tarde

Les redempcions a metalle

El que el Govern ha dit rotundament que aquesta era la darrera vegada que's permetien les redempcions a metalle, y això perquè no era possible prohibir-les per als mossos que han sofert operacions anteriors de quintes amb arreglo a l'antiga llei de reclutament; però com aquestes redempcions se concedeixen ara contra la voluntat del Govern, no hi haurà facilitats per elles ni's concediran pròrrogues. La nova llei de reclutament té més disposicions relatives a fugitius y desertors, que està estudiant ara el senyor Canalejas per portar-les a la practica en forma tal que constitueixi la seva aplicació una especie de complement a l'indult que s'otorga als prófugs y desertors que's trobaven a América. Indult no's deu bé, perquè no alcansa'l casu que's deu al subsemar. Tot això vol tenirlo subsemar el senyor Canalejas abans que les Corts reunint les seves sessions. Se proposa també el senyor Canalejas logar que para la data de reobertura del Parlament no hi hagi ja un sol penat a Gota y Melilla.

Una carta den Moret

El senyor Canalejas ha rebut una extensa carta del senyor Moret, qui actualment es a París. Don Segimon s'ocupa d'alguns assumptes de política internacional, en sa carta, y admet, li diu al que'l Govern que surt cap a Suïssa, fugint de la horribil calor que se sent a la capital de França.

Noves diverses

El ministre de la Guerra ha marxat a l'estiu a la tardor, podrà servir de guia a les milia que estueja allí.

Tornarà a Madrid dintre un parell de dies.

Segons notícies oficials, els reis continuen sense novetats a Coves.

El senyor Canalejas ha desmentit que don Alfons rebré cap lesió a l'abordar el seu balandre a un altre en les regates.

Oficialment s'ha negat que passés cap incident a Rio Tinto.

El Govern se mostra satisfet per l'augment que durant el passat més ha tingut la circulació ferroviaria a Espanya.

Orense. — Ha arribat don Antoni Weyler, fill del capità general de Catalunya.

Se proposa visitar els principals monuments historics de la província.

En l'hotel ont s'hostaja, ha sigut omplimentat per les autoritats y personalitats.

Valencia. — Els ferits en la festa de aviación milloren. Alguns han sortit al carrer.

Han marxat a Madrid tots els aviadors menys en Lasso, que se n'ha anat a Barcelona y d'allí se traslladarà a París.

Gijón. — Ha arribat el general Brualla, el governador civil, les autoritats y la banda del regiment del Princep, per assistir a les festes del centenari den Jovelanos.

Madrid, 2, 615 tarde

Una carta d'«Homen Christo»

El portugués «Homen Christo» ha dirigit una carta als periódics, en la que diu: «Macusen alguns diaris d'haver dit lladre en Bernarid Machado en la conferencia que vaig donar, o millor dit devia donar, a l'Ateneu; y això es absolutament fals. Si el públic ho va entendre, se va enganyar totalment. Jo no vaig fer més que donar lectura a un article publicat per l'actual ministre de Negocios estrangers en el número primer de la revista «O Instituto», corresponent al mes d'abril de 1901, en el que en Bernarid Machado fola del rei Carles els majors elogis. Després me vaig referir a alguns articles en que dit senyor dirigix al rei Carles els insults més terribles, dient-li lladre y tot el que fou, doncs, el rei y no el senyor Machado l'adjudicant amb el calificatiu de lladre».

«El Liberal» y els pressupostos

«El Liberal», després de fer algunes obreccions sobre distints conceptes per ingressos y gastos del pressupost, diu que en general la marxa de la recaudació indica bones coses, amb tota claretat: que'l càlcul dels ingressos del pressupost del senyor Cobian estaven ben fundats, y que la gestió ha de esser molt activa per a que's cme d'arrestar mesos de 1911 se pugui atendre amb els ingressos del pressupost a les obligacions del mateix, aumentades per nous crèdits. D'aquesta campanya — afegeix — dependrà en gran part el resultat final, que, més que mai a l'hendaya para visitar a la seva Cort quan votin els pressupostos para 1912.

NOTES CURTES DE L'EXTRANJER

Lorient, 2. — En Trevenaz, secretari general de la Borsa del Treball, y els altres sindicalistes, empleats de l'arsenal, han sigut detinguts a consecuencia del sabotatge de 28 fils telegràfics.

Després de l'interrogatori han sigut mantinguts tres d'aquestes detencions.

Bristol, 2. — L'aviador Giraud Napier, volant en companyia d'un passatger, ha cuigut desde considerable altesia, quedant mort a l'acte.

Ottawa, 2. — S'ha declarat un violent incendi en un rebuig d'alienats de Hamilton Ontario.

London, 2. — Estan en vaga 12.000 descarregadors dels molls.

Madrid, 2, 615 tarde

El governador de Barcelona

El governador de Barcelona ha esmorzat avui amb el senyor Canalejas. Durant l'apat han conferenciat extensament sobre les qüestions de Catalunya, donant-li compte el senyor Portela de tots els assumptes. Una vegada acabat l'esmorzar s'han dirigit ambedós al ministeri de la Gobernació ont han estat rebut bona estona. A dos quarts de sis, en el cotxe del subsecretari de Gobernació y acompanyat del senyor Navarro Reverter, s'ha traslladat el senyor Portela a la estació, ont ha pres l'express para Barcelona.

La sublevació del general Acevedo. Notícies oficials rebudes en el ministeri de l'Estat diuen que la sublevació del general Acevedo, a la Regia, població immediata a l'Havana, ha causat d'importancia.

Les forces del Govern persegueixen a la partida revolucionaria y esperen d'un moment a l'altre reduir a sos individus a preso.

Agressió

Soria. — A la vila de Almazan el jove Pablo Guisado Gil ha disparat dos trets sobre Alexandre Casado que l'havia représ per haver abandonat a sa filla.

El veínat ha intentat linxar a l'agressor, lo que pogué evitar la oportuna intervenció de l'autoritat.

El tinent coronel hi ha intervingut logrant calmar els ànims.

L'agressor ha ingressat a la preso.

Assamblea

Soria. — S'ha celebrat a la Diputació la Assamblea de secretaris d'Ajuntaments.

DE CUBA, D'HAITI Y DE XILE

La Havana, 2. — El general Acevedo, que fe de la revolució de 1910, secundat per una dotzena de partidaris, ha publicat una proclama ordentant al general Gómez que dimiteix la presidencia de la República, dins del terme de 15 dies. Altrament, posarà foc per tot arreu.

Port-au-Prince, 2. — El president Simon, reconeixent que es inútil tota resistencia, ha consentit en embarcar dintre de tres dies, baix la protecció d'un pabelló estranger.

Els ministres estrangers han gestions para que l'entrada del revolucionari a la capital se fassi sense desordres.

Santiago de Xile, 2. — A les Cambres s'ha constituït una nova majoria governamental.

En vista d'això dimiteix el ministeri conservant les seves carteres únicament els ministres de Negocios estrangers y Hisenda.

Madrid, 2, 9 nit

Noves de San Sebastián

San Sebastian. — El ministre d'Estat ha rebut, com de costum, al mitjdia, als periódics y els ha dit que en sa conferencia amb el president del Consell li havia facilitat el senyor Canalejas les notícies ja conegudes referents a les vagues.

Ha afegeit que l'havia visitat el ministre plenipotenciari del Japó y havien conferenciat ambedós respecte del tractat d'amistat y relacions generals entre Espanya y el Japó.

Aquest tractat està aprovat ja y el Govern l'ha enviat al Consell d'Estat. Degut esser modificat el 17 de juliol y no pogué ratificar-se en aquella data.

La conferencia d'avui tenia per objecte tractar de la prórroga del pla para la ratificació del tractat.

També l'ha visitat el secretari de la embaixada d'Anglaterra, que vingué de Zamuz a despedirse, doncs demà arribarà l'embaixador y se farà càrreg de la embaixada.

El senyor Garcia Prieto ha visitat a l'embaixador de Negocios d'Anglaterra.

També ha rebut el senyor Garcia Prieto la visita de l'encarregat de Negocios de Alemanya que ha vingut a saludarlo després de haverse fet càrreg de la embaixada per ausencia del embaixador.

Així mateix l'ha visitat el marquès de la Mesa de Asta que acompanyarà als infants en son viatge a Gijón amb motiu del centenari den Jovelanos.

Comentant la escassetat de notícies de aquests dies, ha dit un periódica que darrera la calma ve la tempesta y el senyor Garcia Prieto ha interromput ràpidament dient: Això no ho ha dit ningú fins ara. Lo que's diu es que darrera de la tempesta ve la calma; y joestic interessat en mantenir aquí l'orde gramatical y fora d'aquí l'orde polític.

Després ha dit que en el ràpid d'aquesta nit passaria para Hendaya el ministre de la Guerra, y que'l general Lluhi li digué que passaria allí un gored de dies amb sa familia y que un dels pater vingut a esmorzar amb ell a San Sebastian.

Segueix preocupat als aficionals si en Vicens Pastor torerà o no en la corrida de concurs el dia 6. Se creu que sí.

El senyor Machimbarrena ha regulat un premi para les regates dels dies 6 y 13 en que seguirà disputantse la Copa de la Joventut.

Continuen arribant nombroses personalitats para passar aquí el mes d'agost.

El cólera

Segons notícies oficials d'aquesta tarde, a Trieste han ocorregut nous casos de cólera, havent-hi en els hospitals tres malalts.

Desde que comensà l'epidemia s'han registrat 21 casos, amb 11 defuncions.

Miting a la Casa del Poble

Organitzat per la Casa del Poble, el pròxim dia 4 se celebrará un miting en el teatre Luz Eden, para protestar de la injustificada pujada dels lloguers dels pisos y la cresta de les subvencions, a pesar d'haver suprimit els consums.

Acompanyant a la convocatori del miting s'ha repartit profusament per Madrid una fulla en la qual se censura al comerç per son egoisme, doncs busca pretextos para no rebrejar el preu dels aliments, incrementant així sos negocis; al Comerç per son afany de mantenir mesquins impostos y al Govern per posar en vigor la llei Navarro Reverter sobre els blats estrangers.

També s'exposa en aquesta fulla el temor de que la indignació del poble arribi a termes extrems y serà més lamentable.

La qüestió dels diaris madrilenys. En Soriano s'ha posat, de retorn de Mieres, a disposició dels directores de periódics, para'l dia que aquests designin para la reunió.

Com el senyor Viciu, que es el que ha de convocar, està fora de Madrid y no tornarà fins acabant la setmana, fins aqueixa data, per lo menys, se dona per aplasada la reunió.

Una subvenció

S'ha concedit a don Josep Tallada, director del Museu Social de Barcelona y professor de la càtedra d'Economia creada per la Diputació provincial d'aquesta ciutat, una subvenció de mil pessetes para assistir a l'estudi, durant un mes d'aquest estiu, a la Exposició d'Higiene de Dresden.

Controvèrsia acceptada

El diputat lerrouxinista valencià senyor Barri, ha acceptat la controversia proposada pel senyor Soriano, sobre la concessió de les mines de la Albulena.

Obres d'urbanisació

El dia 16 se comensaran les obres d'urbanisació de la Granvia.

Les clavegueres se construïràn a fondo descobert y serà doble, para aigües brutes y para servar.

Aquestes obres no han pogut comensarse fins a acabar la rectificació de les rasant recentment aprovades per l'Ajuntament.

Diu que millor seria de «Le Temps» hagués dit clarament el seu pensament sobre la proxima conferencia internacional.

Si aquesta es un medi para evitar la topada franco-alemanya, segurament ningú regatejarà la seva generosa concurrencia; però si es un tribunal en que hi té d'haver presenciat y fiscal, convidaria que cada qual conegué per endavant el seu paper.

De Larache y Alcassar

El senyor Canalejas ha rebut avui un radiograma del tinent coronel Silvestre, dient-li que a Larache y Alcassar, la tranquil·litat es completa.

A Alcassar s'han registrat dos casos de verola, però s'han enviat dos mil tubos de vacuna, havent-se vacunat a totes les forces que hi han allí.

Am aquesta mida s'ha evitat ja propagació del mal.

Entre Alcassar y Larache s'han registrat 20 casos de paludisme.

Notes curtes

Berlin. — En el manifest publicat per la Societat colonial alemanya se protesta energicament contra la hipòtesi de les compensacions donades fora del Marroc.

En el manifest se sosté que Alemanya té de reclamar un dinterland a Agadir.

La situació de Portugal segons en Salvador Canals

«La Epoca» publica una carta de Mondariz firmada per Salvador Canals, en la que aquest s'ocupa de la situació de Portugal. Nega que s'conspiri a Mondariz y atribueix a la por del Govern portugues quant se diu y escriu sobre conspiracions. Li sembla bé que la República lusitana se defensi, puig les institucions que no's defensen estan perdudes, y afegeix: També nostre Govern està sens dubte en son dever al no tolerar que dintre d'Espanya se preparin moviments sediciosos contra una nació amb la que estem en pau. Respecte de Portugal hi ha circumstancies que obliguen inclós a exagerar aquest derv.

Viten a Portugal uns quants milers d'espanyols que van a esser víctimes de les represallies d'aquells ciutadans fanàtics en el culte a la República.

Nosaltres els conservadors que donarem la veu d'alarma contra certs capritxos d'intervenció armada en favor de la monarquia portuguesa, com hauriem de succeir la més lleu dificultat en aproi d'una especie d'intervenció clandestina contra la República, sigui quin sigui nostre simpatia y nostra solidaritat en el culte a ideals determinats?

Lo que no creu es que en Canalejas estigui ell terreny ferm deixant maniobrar allí a son capritxo a la policia portuguesa.

Diu, per últim, que es cándid pensar que vagin a Portugal homes de fora a fer una contra-revolució.

Podran entrar per la frontera armes y municions, però si a dintre no hi han homes que les agafin no pensin que per un forat de la frontera van a passar.

L'estat den Vicens Pastor

Santander. — S'ha fet una nova cura en Vicens Pastor. Li han trobat un flemón en el costat dret del coll, sens dubte a causa d'una polia infecció. No té importancia.

Els metges reutaren bé la ferida y després posaren en aquesta una curula, para precipitar la cicatrizació.

L'estat del forit es el mateix: no ha adelantat, però tampoc ha reculat.

Els metges han prohibit terminantment la entrada en les habitacions den Pastor, para para que no parli amb ningú.

Avui solament entrà en l'aroba Machaquio, que estigué en ella llarg rato, sense dir una paraula.

En Pastor segueix bastant decegut de resultes del règim alimentici y de la preocupació que li produïren les ferides. Encara que res han dit els metges d'un modo concluent referent a la cura de San Sebastian, se dedueix de ses paraules que seria una veritable imprudència que foregés el pròxim diumenge en dit punt sense haver descansat bastant y haver repoblat la forsa física y moral.

Naufragi?

Vigo. — Prop de Cies hi hagué trobat per un vapor que passava per aquelles aigües els efectes pertencents a un bot de pesca que sortí el divendres últim de Vigo, tripulat per quatre germans nomenats Gallo. Se creu que han mort olegats, doncs se ignora el seu paradero.

El senyor Gasset

El senyor Gasset marxà en automòbil a Cuencu para inspeccionar les obres públiques, obtenint una entusiasta rebuda y retornant a la nit a Madrid.

Madrid, 3, 1 a 3 matindada

Els vaguistes fundidors

Un grup de vaguistes fundidors intentà agredir a alguns contraris al paro que's disposaven a entrar al treball.

La policia se vegé obligada a fer foc n l'aire y conseguí fer dissoldre dit grup.

Incendi

La Línea. — Comunicuen de Gibraltar que en el Peñón se declarà un formidable incendi pujant a apagarlo 500 homes de la guarnició amb mantes y pales.

Logaren extingirlo.

Regates

Atacant. — S'han celebrat les regales amb gran animació para disputarse la tercera Copa del Club.

Vista d'una causa

Vitoria. — S'ha celebrat la vista de la causa contra el director del «Hemlo de Alaves», per un article publicat per don Joan Menchaca, excitant als catòlics para assistir a una manifestació de protesta contra la llei del Canadú y la política anticlerical den Canalejas. Se creu que se l'absoldrà.

Conflicte en porta

Granada. — Entre'l personal carillaire andalús regna bastant malestar per les moltes multes que se'ls posen. El despidio injustificat d'un factor y un maquinista ha aumentat l'efervescencia, temente una vaga.

Assamblea de Secretaris d'Ajuntament

Soria. — A la Diputació se celebrá l'Assamblea de secretaris d'Ajuntaments de la província, acordant sollicitar de la Junta del patronat que demani al Govern la inamovibilitat dels empleats; crear una escola de suus amb un tipu mínim de 750 pessetes y condicionar a la formació del montepius provincial.

Les festes del Pilar

Saragossa. — La Comissió organitzadora de les festes del Pilar ultima el programa. pic, pirotecnia, repartiment de premis a o-hi haurà setmana d'aviació, concurs hí-bres, obertura del Parc, corrides de toros, solemnitats religioses, illuminacions y retreta militar.

De Cádiz

Cádiz. — Ha fundeigat el vapor «Monserat», president del centre d'América.

El canoner alemany «Panther» ha marxat a Vigo.

Colisió entre obrers. — Congrès Nacional de Viticultura

Pamplona. — En les obres del túnel del ferrocarri de Leizarián hi hagué una colisió entre obrers galleses, castellans y nabarroos per qüestió de job.

Se perseguiren furiosament en un trajecte de dos kilòmetres.

Quatre nabarroos se refugiaren a casa del capellà y quan els adversaris anaven ja assallant, les autoritats civils els emmanillaren a tots.

Quedà un nabarroo ferit d'una gemitada y alguns galleses de garrotxades.

La Diputació de Nabarra ha dirigit t les 48 restants una patriòtica circular invitant a que designin representants temics para el Congrès de Viticultura que's celebrará allí el pròxim any amb motiu de les festes que la Diputació organisa para commemorar el setè centenari de la batalla de les Navas de Tolosa.

Divisió naval nordamericana

Gibraltar. — A les deu del matí arribà procedent de Noruega una divisió naval nord-americana composta de tres cuirassats.

Molt abans de les nou se reuni un nombre públic enfront la Societat «La Americana», esperant amb ansietat l'arribada del guanyador, que no's feu esperar gaire, doncs a les 911 atavessà la meta entre mitg de grans aplaudiments, mentre la Banda Municipal tocava un aïros pas-doble. El guanyador del Campionat de Sabadell es en Lluís Argerich, 1 hora 51 minuts. Arribà segon en Joan Arbiol, en 2 hores 6 minuts; tercer, Pere Bognià, en 2 hores 7 minuts; y quart, Joan Argerich, en 2 hores 9 minuts, essent tots rebuts amb música y grans aplaudiments.

A les deu se retirà el Jural sense que haguessin arribat els altres corredors, degut a diverses averies y contratemps.

Partit de «foot-ball»

Una grandiosa concurrencia assistí al camp de l'«Allié F. C.» para presenciar el «match» de «foot-ball» que jugaven els primers equips de l'«Universitari S. C.» y «C. D. Espenyo».

La lluita entre'ls esmentats equips fou molt empenyada, abundant-hi boniques jugades y causant admiració en el públic la rapidesa en als passes y el domini que tenen de la pilota tots els equípners, particularment els tres anglesos de l'«Espanola» que feren alguna jugada colossal, digna toment dels mestres, si bé en Gibson abduí de la seva superioritat y sigui massa individual. El resultat del «match» fou 8 goals a 0 a favor de l'«Espanola», que presentà l'equip complet. En l'«Universitari» hi figuraven quatre jugadors del segon; no obstant, jugaren amb forsa entusiasme distingintse pel seu conjunt.

Homenatge al poeta Llorente

En el local de la Lliga Regionalista se celebrà diumenge, a la tarde, la solemne sessió en homenatge del patriarca de les lletres valencianes en Teodor Llorente, organitzada per la Joventut Regionalista.

A l'espaió saló d'actes de la Lliga acudí una nombrosa y distingida concurrencia, entre la que hi havia representacions de les Societats Centre Català, Joventut Catalànica, Centre Industrial, Centre de Dependents, Centre Excursionista, Esperanza Sema, Aplec Esperanza Grupo, Círcol Sabadellenc, premsa diària y altres entitats literàries y polítiques que sentim no recordar.

Ocupà la presidencia l'arcedi senyor Griera, qui tenia als seus costats als president y secretari de la Joventut Regionalista en Jaume Plans y Solà y l'Antoni Lleonart, mestre en Gai Saber en Francesc Matheu, diputat a Cortes en Jaume Gruells y diputat provincial en Josep Duran y Tuohi.

Comensà la festa amb la lectura d'un bon escrit parlament del president de la

